

סוכות

במה משמחם? אנשים ביין ונשים בבגדים

בשלושת הרגלים יש לשמח את הנשים בתכשיטים ובבגדים נאים, וסיפר הרב דניאל אוהיון שליט"א מעשה שאירע עם אחד מבית - מדרשו:

יומיים לפני חג הפסח פגש אותי יהודי ונתן לי סכום של ארבע מאות שקלים וביקשני למסור זאת למשפחה נזקקת כראות עיני ועוד ביקש שלא אחלק את הסכום בין כמה משפחות אלא שאתן את כולו למשפחה אחת.

למחרת פגשתי יהודי, שאני יודע שמצבו דחוק, ונתתי לו מאתיים שקלים מתוך התרומה שקיבלתי ואת היתר תיכננתי לתת למשפחה אחרת נזקקת (באותו רגע לא זכרתי את בקשתו המפורשת של התורם כי אחרת לא הייתי עושה שינוי במה שהוא התנה).

לאחר כשעה נזכרתי בתנאי של התורם ומיד התקשרתי ליהודי שקיבל ממני מאתיים שקלים והודעתיו שיש לי עוד מאתיים שקלים למסור לו. תשובתו הפתיעה אותי מאוד: "ידעתי שתביא לי עוד מאתיים שקלים! חיכיתי לזה."

"כיצד ידעת-?! תמהתי - "וכי אתה יודע מי נתן לי את הסכום וכמה הוא נתן?"

"לא, אך בוא אספר לך: אתמול נסעתי עם אשתי וגיסתי לבני ברק לקנות מצרכים בסיסיים לחג, יין, סוכר, שמן וכיו"ב דברים בסיסיים הנצרכים לכל משפחה.

"בדרך לחנות המזון אשתי עצרה ליד חנות בגדים והתבוננה בבגדים המוצגים בחלון הראווה. הבהרתי לה שאם היא תקנה בגד, מיד נעלה למכונית חזרה כי לא נוכל לקנות כלל מצרכי מזון. "אשתי אמרה לי שהיא רק מסתכלת ללא כוונה לרכוש בגדים כעת כי יודעת היא את מצבנו הכלכלי. "אך העין רואה והלב חומד... באחת החנויות היא ראתה שמלה מיוחדת והיא נכנסה לשאול מה מחירה. 'חמש מאות שקל'. - ענתה לה המוכרת - 'אך, גברת, תמדדי קודם ואחר כך נדבר על המחיר...'

"אשתי וגיסתי החלו להפעיל עליי לחץ 'מתון' לרכוש את השמלה לכבוד החג. 'כמה זה עולה-?' אני שואל את המוכרת. 'חמש מאות שקל'. - ענתה לי. 'תראי יש לי רק ארבע מאות שקל'.

'בסדר, אדוני'. - אמרה המוכרת - שיהיה לכם חג שמח, אעשה לכם הנחה.'

"חשבתי שאני מתעלף. הרי אתה יודע את מצבי, אין לי עכשיו מצרכי מזון בסיסיים לחג ובכסף שיש אנו קונים שמלה...

"כאן החל הלחץ של גיסתי. 'מה יש, תקנה פעם אחת שמלה לאשתך'.

"כן, אני רוצה - השבתי - אבל מה עם כסף למצרכים?

"גיסתי היא אישה שאינה שומרת לעת - עתה על תורה ומצוות והיא עונה לי כך: 'הקב"ה לא יכול לדאוג לך למצרכים לחג? הרי אתה יהודי מאמין'.

"אכן הוא יכול לדאוג לי אבל בעוד יום יהיה חג... ושוב גיסתי לוחצת: 'נו, מה קשה לו להתארגן? גם ביום אחד הוא יכול לדאוג לך לארבע מאות שקלים'.

סוכות

"ואכן קניתי את השמלה וחזרנו לביתנו ללא מצרכים. והנה בבוקר אתה מציע לי מאתיים שקלים. אמרתי לעצמי: 'רק רגע, השמלה עלתה ארבע מאות שקלים, למה הקב"ה שלח רק מאתיים שקלים?!' וחיכיתי לראות מהיכן יגיעו מאתיים השקלים הנוספים... והנה אתה מטלפן והשלמת לי את הפאזל..."

אכן, יש בשמיים מחלקה מיוחדת המחשבת ההוצאות שאתה מוציא עבור החג, ובמיוחד עבור רעייתך והקב"ה רואה שזה אצלך "הכסף האחרון" שנותר לך. אך אל דאגה, שימחת את אשתך - הקב"ה ישמח אותך בחזרה.

בעינינו הרגילות אין אנו רואים את התמורה לכל המאמצים וההשקעה שאנו עושים לכבוד ה... הקב"ה. הרי כאשר שימחת את רעייתך מיד בשמיים "נדלקו אורות" שהאירו את מצוותיך באור מיוחד שנעשה במסירות נפש.

אבל מן הראוי לעשות זאת גם בלב שלם, בלב שמח. לתת הרגשה טובה, להעניק במיוחד לקראת החג שבו היא כל - כך טורחת ועמלה.

אחד מגדולי תלמידי - החכמים שבבני ברק פגש בדרכו באברך צעיר בערב סוכות, בשנה שיום - טוב הראשון של החג חל להיות בשבת, ואין בו נטילת לולב, ואמר לו:

"שמע, כולם טרודים היום בחיפוש אחרי אתרוג מהודר כדי לקיים מצווה דרבנן (מצוות ד' מינים בחול המועד אינה אלא מדרבנן), ואני הולך לקיים מצווה דאורייתא, דהיינו לקנות בגדי חג לאשתי!"

אכן, אין ספק, לנשים יש חלק בכל ההכנות לחגים. כידוע, אישה שזוכה לקבל מבעלה תכשיטים או בגדים, ודאי זה משמח אותה והיא חשה שבעלה מייקר את מאמציה.

רבי חיים ויטאל כותב כי מידותיו של אדם נמדדת אך ורק כפי יחסו אל אשתו. אדם העוסק בגמ"ח עם המון אנשים, מלווה ונותן, מבקר חולים, מנחם אבלים, משמח חתן וכלה - בוודאי ישחק ליום אחרון בבוא עת פקודתו ויחשב לו זכויות רבות במעשי החסד. אך ידע נאמנה, כי בשמיים בודקים איך התנהג עם אשתו! אם גם עימה גמל חסד כל ימיו - אשריו וטוב לו. אך אם אותה הקניט והזניח, בביתו כעס והקפיד ללא רחם, ללא חסד ונשיאות בעול, הנהגה זו תכריע את דינו ולא יזכרו לו מאומה מכל חסדיו שעשה עם אחרים..

מקור: אור דניאל